

Uprava: Nebotičnik, Ga-
jeva ul. 1. Telefon 38-55.
Ček. račun: Ljubljana
št. 14.614. Izhaja vsak
dan, razen ob ponedelj-
kih in po praznikih.

GLAS NARODA

Naročnina na mesec je
12 Din. Za tujino 20 Din.
Uredništvo: Ljubljana,
Nebotičnik, Gajeva uli-
ca št. 1. Telefon 38-55.
Rokopisov ne vračamo.

Št. 86.

Ljubljana, četrtek 16. aprila 1936

Leto II.

Beseda je človeku dana zato,
da prikriva žnjo svoje misli.

Talleyrand

Dnevna pratika

Četrtek, 16. aprila 1936. Katoličani:
Kalist, mučenec. Pravoslavni: 3. apri-
la 1936. Nikita.

Dežurne lekarne v Ljubljani

Mr. Bakarčič, Sv. Jakoba trg; Mr.
Ranor, Miklošičeva cesta; Mr. Gartus,
Mostje — Zaloška cesta.

Vreme

Jugoslavija. Razjasnitev v zapadnih
in severnih krajih, oblačno v ostalih
delih države. V zadnjih 24 urah je de-
ževalo v vsej državi. Ljubljana 3 C,
Beograd 20 C.

Napoved za danes: Oblačno v vsej
kraljevini. Dež posebno v zapadnih
delih države. Temperatura brez znat-
nih sprememb. Sonce vzhaja ob 4.54,
zahaja ob 18.18.

Dunajska vremenska napoved: Milo
pretežno jasno vreme. Od časa do ča-
sa se bo nekoliko pooblačilo.

Kino

Stoga: Dušica Rožmarija.
Matica: Daj mi to noč.
Union: Mala Katarina.
Šiška: Bogovi se zabavajo.
Ideal: S 72 kliče na pomoč.

Gledališče

DRAMA

Začetek ob 20. uri.

Sreda 15. aprila: Gosposki dom.
Red Sreda.

Četrtek 16. aprila: Juarez in Mak-
similijan. Red A.

Petek 17. aprila: Zaprt.

OPERA

Začetek ob 20. uri.

Sreda 15. aprila: Pesem ljubezni.
Red B.

Četrtek 16. aprila: Zaprt.

Petek 17. aprila: Katarina Izma-
lova. Red Četrtek.

Radio Ljubljana

Četrtek, 16. aprila: ob 12: plošče;
12.45: poročila; 13.15: plošče; 14: po-
ročila; 18: plošče; 18.40: Slovensčina
za Slovence, g. dr. Kolarič; 19: po-
ročila; 19.30: Narodna ura: Jugoslo-
vanska misel in Sokolstvo; 20: Pre-
nos iz Beograda: Simfonični koncert
kraljeve garde; 22: poročila; 22.15:
Vokalni koncert gđe. Majde Lovseto-
ve, spremlja g. prof. Lipovšek, konec
ob 23. uri.

Borza

Ljubljana, 16. aprila

Današnja	povprečna	vrednost
tujega denarja		Dinarjev
1 hol. goldinar		29.75
1 nemška marka		17.63
1 belga		7.40
1 šv. frank		14.27
1 angl. funt		216.50
1 am. dolar		48.50
1 fr. frank		2.88
1 Kč.		1.81

V privatnem kliringu

1 avstr. šiling	9.18
1 nemška marka	14.00
1 angl. funt	250.00

**Židana volja, ples in smrt — Mali ljudje in mali grehi — Slovenec, ki
ga je rešil sinček — Rešilni ventilator — Ofenziva 1. 1811 — Hišo je
hotel zažgati — Krščen skozi rešeto — Na pomoč**

Padec Desija — povod za nov diplomatski pritisk

Asmara, 15. aprila. m. T. O. poroča: Z bojišča poročajo, da ita-
lijanske čete še niso zavzele Desija, da pa je zelo verjetno, da bodo
čete, ki zelo hitro prodirajo, v kratkem dospole do Desija. Možno je
celo, da bo Desije okupirano v momentu, ko se bodo v Ženevi pričeli
voditi razgovori za vzpostavitev miru v Vzhodni Afriki. Italijanske
čete pri svojem prodiranju proti Desiju niso naleteli nikjer na
odpor. Tako so brez bojev zavzele kraj Mersu, a vsak moment se
pričakuje vest, da so italijanske čete zavzele Magdalo.

Kje se nahaja abesinski cesar in njegova vojska, to ni nikomur
znano. Uradni krogi v Addis-Abebi ne dajejo nikakih pojasnil.
Tudi italijanska aviacija ni mogla najti njegovega taborišča. Izgleda,
da se njegovo bivališče skriva in drži v največji tajnosti, da ne bi
italijanski avioni mogli bombardirati njegovih čet.

Italijanske letalske baze se sedaj nahajajo v Gondarju, Sokoti
in Qvoramu. Letala spremljajo italijanske čete, ki prodirajo po cesti,
ki vodi k Desiju.

Italijanske čete ob sudanski meji

V sektorju Gondarja, so italijanske čete dosegle sudansko mejo
pri Galabatu, tako da se na eni strani nahajajo italijanski, na drugi
pa angleško-sudanski oddelki. Zavzetje Galabata je bilo povsem
lahko. Prebivalstvo je že prej zapustilo mesto in odšlo proti jugu.
Nekateri so še ostali, ko pa so zvedeli, da so Italijani zasedli Mukto
et Har, so tudi ti pobegnili prot jugu. Čim so italijanske čete zasedle
Galabat so italijanski oficirji takoj stopili v zvezo z angleško-su-
danskimi oblastmi, da se informirajo in spoznajo položaj meje, da ne
bi prišlo do incidentov. Mnogo prebivalcev Galabata je pobegnilo
v egiptsko-angleški Sudan, kakor javljajo poročila iz Khartuma.

Tudi general Graziani prodira

Na ogadenski fronti se general Graziani pripravlja na odločilno
prodiranje. Dosedaj še ni uradno potrjeno, da bi bili Italijani zasedli
Sasabaneh. Avioni še nadalje bombardirajo vojsko rasa Nasiba in
pa ostanke vojske Vehib paše.

Na bojišču pri Dolu ni bilo nikakih večjih dogodkov. Zdi se, da
Italijani tu ne bodo več dalje prodirali.

Važni posveti v Ženevi

Ženeva, 15. aprila. w. Danes so
imeli predstavniki raznih držav
zelo važne sestanke. Zelo važen je
bil zlasti sestanek, ki sta ga ime-
la Madariaga in Avenol z abesin-
skim ministrom Vol de Marianom,
profesorjem Jézeom in bivšim sve-
tovalcem abesinskega cesarja
Obersonom.

Pariz, 15. aprila. r. Po nekih
še nepotrjenih vesteh nameravajo
nekateri abesinski velikaši izvršiti
prevrat v Abesiniji in se polastiti
oblasti ter odstraniti cesarja. Ti
velikaši bi priznali italijansko
nadoblast. Baje se v tej smeri že
vodijo razgovori z italijanskimi
merodajnimi krogi.

Chamberlain na Dunaju

Dunaj, 15. aprila. n. Doznava se,
da bo v kratkem obiskal Dunaj an-
gleški minister sir Austen Cham-

berlain. Njegov obisk bo povsem
privatnega značaja. Obiskal bo
nekega svojega osebnega prijate-
lja. Vendar so nekateri krogi
mnenja, da bo stopil v razgovore
z avstrijskimi državniki ter se
informiral o politični in diplomat-
ski situaciji v Avstriji, posebno
kar se tiče skritih manevrov Hit-
lerja v Avstriji.

Nesreče v USA

Newyork, 15. aprila. k. Po urad-
ni statistiki je umrlo radi raznih
nesreč v letu 1935 v USA 99.000
ljudi, od teh 36.400 radi avtomo-
bilskih nesreč.

Dardanelsko vprašanje

Ankara, 15. aprila. k. Pod pred-
sedništvom predsednika republike
Ataturka je bila danes sklicana
seja ministrskega sveta. Pretresal
se je zunanjepolitični položaj, po-
sebnost pa odgovori nekaterih vlad
na turško noto v Ženevi radi dar-
danelskega vprašanja.

General Metaxas novi min. pred-
sednik Grčije.

Josip Dornik iz Tržiča, zaslužni
načelnik tržiškega gasilskega dru-
štva, ki je obhajal to dni svojo
osemdesetletnico.

Pariz, 15. aprila. r. Po nekih
vesteh se doznava, da bodo odgo-
vorj držav glede na turško noto
v Ženevi radi dardanelskega vpra-
šanja popolnoma zadovoljivi.

Turški poslanik v Rimu je imel
včeraj daljšo konferenco s pod-
tajnikom Suvichem glede tega
vprašanja.

Angleška demarša v Berlinu

Angleška demarša v Berlinu
London, 15. aprila. n. Po nekih
vesteh demarša v Berlinu ne bo
izvršena pred prihodnjim tednom.
Angleška vlada bo zahtevala od
nemške vlade detaljne podatke o
nekih namerah Rajha. Ob tej pri-
liki bo Anglija tudi predložila
predloge, na kak način bi se lažje
dosegel kompromis med Nemčijo
in Francijo. Angleška vlada pa
zelo želi, da reši abesinsko vpra-
šanje še predno prične razgovore
z Berlinom.

Dnevna kronika

— Redni občni zbor Splošnega ženskega društva bo jutri ob 16. uri v društvenih prostorih.

— Na semenj v Kamnik je šla v nedeljo Uršič Marija, doma iz Spodnjih Stranj. Pri smodnišnici jo je nekdo po nesreči obstrlel v levo roko. Uršičeva se zdravi v ljubljanski bolnišnici.

— Umrli so v Ljubljani ga. Ana Širčelj; v Trbovljah g. Franc Zak, urar; v Mariboru g. Stanko Golob, dijak; v Framu g. Peter Leben, posestnik.

N. v m. p. Preostali naša sožalje! — Poročil se je g. ing. Zoran Rant iz Lukavca v Bosni z gđ. Maro Latič iz Bjeline. Poročal je ženinov strie p. dr. Guido Rant. Čestitamo.

— Proforski izpit je napravil z odličnim uspehom g. Boris Merhar, suplent na II. realni gimnaziji v Ljubljani. Čestitamo.

— Iz zdravniške službe. Dr. Viktor Čerček, uradniški pripravnik, zdravnik sekundarij ženske bolnišnice v Novem mestu, je premeščen v istem svojstvu v banovinsko bolnišnico v Mariboru.

— Osebnosti. Z odlokom poštne-ga ministra je prestavljen v istem svojstvu na pošto v Mursko Soboto g. Pavel Kurinčič, manipulant IX. pol. skupine na pošti v Ptuj.

— Smrten skok na ulico. Včeraj smo poročali, da je skočila skozi okno v hiši kavarne Evrope osemnajstletna Rozika Bradlova. Njene poškodbe so bile že tedaj zelo resne, vendar je bilo upati, da bo nesrečnica le okrevala. Proti popoldnevu se ji je pa stanje zelo poslabšalo. Zapadla je v agonijo in na večer umrla.

— III. turni smučarski tečaj priredi SPD od 18. do 26. aprila t. l. Tečaj je namenjen v prvi vrsti začetnikom v visokogorskem smučanju. Radi sedanjih snežnih razmer je predvideno večdnevno bivanje v Staničevi koči in na Kredarici, kjer so najlepši smučski tereni ter izhodišče za številne izlete. S Kredarice bo nadaljevanje ture k Triglavskim jezerom ter ob ugodnih snežnih prilikah na Planino na Kraju in na Vogel. Udeleženci morajo imeti s seboj zimsko perilo, maže, vazelino ter nekaj hrane. Nosači bodo na razpolago. Zbirališče v Mojstranu. Prijave sprejema pisarna SPD v Ljubljani.

— Popravki: Naljubni tiskarski skrat nam je v včerajšnji številki precej zmedel članek »Ta naš grenki sladkor«. Čitatelje, ki se brez dvoma zelo zanimajo za to perečo vprašanje, prosimo, da članek berejo po sledečem vrstnem redu podnaslovov: Potrošnja sladkorja pada — Naš sladkor in ljudski blagor — Porazna statistika in ljudski interesi — Kdo je kriv — Sladkor luksuzni predmet? — Saharin in tihotapstvo.

— Zveza za tujski promet v Sloveniji sporoča sledečo prometno vest. Odobrena je polovična vožnja po naših železnicah članom Jadranske Straže iz cele Jugoslavije, ki se bodo udeležili glavne skupščine Jadranske Straže, oblastnega odbora Skopje, ki bo v Ohridu 19. aprila 1936. Popust velja od 16. do 22. aprila 1936.

— Pristojbine za izdajo živinskih potnih listov, ogled itd. se bodo do 1. maja 1936 pobirale v dosedanji, na posameznem teritoriju veljavni izmeri. S 1. majem 1936 pa se bodo te pristojbine izenačile v smislu sklepa mestnega sveta z dne 7. aprila 1936 in se bodo pobirale v novi izmeri, kar bode še posebej objavljeno.

Mojstri nemške strategije

Strateški pomen Porenja za Nemčijo

Pod tem naslovom je moskovska »Krasnaja Zvezda« priobčila izpod peresa Rudolfa Haussa zanimiv članek, ki nam odkriva ruske poglede na eno izmed najvažnejših mednarodnopolitičnih vprašanj Evrope. Podajamo ga v izveščju tudi našim čitateljem.

Nemška vojaška literatura je vedno poudarjala, da je leva obala Rena Nemčiji neobhodno potrebna, če si hoče ustvariti primerne pogoje za morebitni napad Francije. Kajti prevladovati v porenski coni pomeni isto časno prevladovati tudi nad Francijo vse tja do Marne.

Ofenziva l. 1814.

Že Klausewitz poudarja v svoji knji-gi: »Ofenziva l. 1814. proti Franciji« strateški pomen Porenja, zlasti pa le-ve obale reke. Ko govori o položaju francoskih čet po bitki pri Leipzigu, pravi: »Francoska armada je bila poražena in ni mogla niti misliti na to, da bi branila niti Ren, niti Mezo, niti Vogeze, niti porensko gričevje«. In zakaj? Samo zato, ker je bila leva obala Rena v rokah zaveznikov, ka-kor v nemških rokah.

Klausewitzev načrt

Kakšen je bil tedaj vojaški opera-cijski načrt proti Franciji?

Klausewitz je bil mnenja, da bi se moral pohod izvršiti v treh velikih kolonah: proti Luksemburgu, Metz-u in Nanci. Če bi se pa nasprotniku posrečilo zasesti glavno pot iz Metza v Pariz, potem bi se Nemci morali zbirati okoli Verduna in Chalona.

Takozvana »Magnetova linija« pa je vse te načrte pokvarila. (Francozi so se, kakor znano, po vojni prav v tej coni silno utrili. Njih utrdb ve-ljajo za najsilnejše, kar jih pozna svet). Vendar ostaja s strateškega vi-dika pomen Porenja nespremenjen.

Moltke za levo obalo

Le pogledimo, kaj je v tem pogledu zapisal feldmaršal Moltke v svoji knji-gi: »Francosko-pruska vojna«. »Naša glavna naloga je bila, da poiščemo glavne sovražne sile in da jih napa-demo kakor hitro jih ujamemo. Šef generalnega štaba (bil je to sam Mol-tke) je izdelal načrt, ki ga je odobril sam kralj in ki je predvideval vojaško zasedbo sovražne prestolice«.

In Moltke je za koncentracijo svo-jih glavnih sil izbral baš — levo oba-lo Rena, porensko provinco in Pala-tinat. V svoji knjigi sam poudarja, da je na ta način zasedel zelo močne po-

ločaje, saj so tako nemške sile držale v šahu ves tok Rena in so bile v stu-nu, da ustavijo vsako francosko pro-diranje.

Po stopinjah mojstrov strategije

Ta Moltkov načrt je za današnje nemške stratege še vedno v veljavi. Imel je seveda tudi nasprotnike, to-da v glavnem je Moltkova izkušnja Nemcem pokazala, da je imel Moltke prav.

Von Schlieffen je n. pr. l. 1905 za-pisal: »Napasti bo treba levo franco-sko krilo in ga vreči proti Juri in Švici. Francoska armada mora biti na ta način usmerjena. Ta operacija pa bo zahtevala ustvaritev zelo močnega desnega krila, ki bo prisililo sovraž-nika, da se umakne«.

V znamenju realizacije tega načrta so nemške čete l. 1914. vdrle v Bel-gijo, in sicer iz renske strani, kakor je bil to predvideval Klausewitz, in odločilna bitka se je vršila nedaleč od Pariza. Zgodovina nam torej za-dostno dokazuje strateški pomen po-renske cone.

Spremenjene razmere

Seveda niso danes razmere v tem predelu niti od daleč več take kakor so bile še tik pred svetovno vojno. Francoska in Belgijska meja sta se-daj prav dobro utrjeni. Brez utrdb je še vedno samo holandska meja in nemške čete bi sedaj samo s te strani lahko vdrle v Francijo in Belgijo. Morda bi jim bila za silo odprta še Švica, ki je prav tako le neznatno utrjena.

Eppov načrt

Ni izključeno, da nemški generali ne pripravljajo po vzgledu načrtov raznih Moltkejev, Klausewitzov in Schlieffenov nov načrt za vdor v Francijo — skozi Švico in Holandsko. Znan je n. pr. takezvan Eppov načrt, ki je izdelan prav v navedenem smi-slu.

Tako lahko brez strahu rečemo, da so Moltke, Klausewitz in von Schlieffen še vedno mojstri nemške voja-ske umetnosti. Nihče ni boljše od njih spoznal dejanskega strateškega pome-na Porenja za Nemčijo. Tudi najno-vejši dogodki potrjujejo, da ostaja vloga Porenja v evropskem politič-nem in vojaškem dogajanju še vedno velikega pomena.

Krst skozi rešeto

Komaj po štirikrat na leto pride vsak družinski oče do zaslužka

Celje, 15. aprila
Kadar pluje po lepi Savinji mimo Celja zaporedoma po deset, dvajset in še več flosov ali splavov in se beli, žagani les blišči v pomladnem ali poletnem soncu, pač malokdo ve, kako tesno je povezano življenje pre-bivalcev tam gori v flosarski deželi, kjer so Mozirje, Ljubno, Luče, Nazar-je — in še dalje preko Solčave, s pe-hanjem in borbo za ta preljubi kru-hek. . .

Že 200 let

Prvi početki flosarstva izhajajo iz 17. deloma tudi iz 18. stoletja, vendar

pa je zgodovina, obča kot cerkvena, v tem oziru silno pomanjkljiva. Sprva so splavljali po vodi le hlovce, kar je še danes običaj po Bosni, kjer je flosarstvo že silno staro, dočim je pa naše staro le okrog 200 let. — (Tako je povedal učitelj g. Zemljič, ki je predaval o flosarstvu v Celju). Od-kod je flosarstvo prišlo v našo zgor-njo Savinjsko dolino, je težko reči, četudi ima nekaj romunskih izrazov kakor kergo, varda, ubav itd., na drugi strani pa zopet nekaj italijan-skih, največ pa seveda svojih, do-mačih.

Vrste in cena flosov

Prvo nalogo za pripravo flosa opravi-juje še v zimskem času »holcerji«, ki podirajo drevje in ga razžagajo na 4 meterske hlode. Take hlode spravl-jajo po drčah ali lojtech do prvih žag v Ljubno ali celo do Mozirja. Ko so hloidi razžagani v deske, zvežejo iz teh flose. Običajen flos je dolg 12,5 m ter mora imeti na vodi dva moža ali dva »deda«, kakor jim pravijo. Skraj-šan flos, ki ima pa samo enega mož-a, se imenuje »kuzla« ali psica. Če sklopijo dva običajna flosa skupaj, se to imenuje savski flos. Če pa zvežejo po osem ali še več flosov, ki so last enega samega gospodarja, se pa tak imenuje »mitrovčki flos«. Les ku-pujejo in prodajajo v zg. Savinjski dolini le »na flose« in stane en obi-čajen flos 3200—3500 Din. Žaganje desk za običajen flos stane 100 Din. Zvezane pa so deske v flosu z žico; to delo opravi en mož v enem dnevu in stane 40 Din. Včasih, pred 30 leti, je bil flos zvezan s trto, kar je pa bilo silno nerodno in takih trt tudi niso mogli pozneje prodati.

Krščen skozi rešeto

Noben fant se ne pripravlja k de-kletu v vas s takim veseljem in ner-voznostjo, kakor tedaj, ko gre prvič na flos. Največja mora pa je, če dolgo ni dežja in je voda nizka. Takrat se flosarji v tistem medsebojnem godrnja-nju vlačijo doma po vasi kot megle. Nobenega veselja ni. Čim se pa po-javi deževje, je vse prerajeno in z glasnim govorjenjem si flosarji »plju-nejo v roke«. Vsakdo ima že davno prej izbranega tovariša, s katerim bo-sta flos skupaj vozila. Čim je torej dovolj velika Savinja, spuste na-njo flose — in vožnja se prične. Ne sme se pa pozabiti, da se založijo na flosu z zvikom žice, vrvjo, zabojem s prikuho, 8—15 hlebi, sodom vina in z odejo. Tako je na rezanem flosu. Ko tako opremljeni flosarji zdrče po vseh jezovih in skozi zadnjega na Polzeli, se nekoliko umirijo, ko plovejo doli pod grobeljskim mostom in dalje mi-mo St. Pavelske in Zalske periferije v Celje. Tu pa se polovica flosarjev vrne domov. Vsakdo od teh dobi po 80 Din. Oni, ki peljejo do Zagreba, dobe po 250 Din, do Sremske Mitro-vice po 500—600 Din in do Beograda po 800 Din. Najdaljši cilj naših flo-sarjev je Vel. Gradišče.

V slogi je moč

Na Savi in pozneje na Donavi, so flosi že silno veliki, saj je združeno po 30 pri nas običajnih flosov. Kdor je prvič na takem velikemu, ki se ime-nuje mitrovčki flos, mora biti po vseh predpisih tudi krščen. Krstni obred se izvrši tako, da mora krščenec na flosu poklekni, skozi rešeto mu vli-jejo na glavo vode (včasih so mu vli-li šefan vina!) in gospodar, ki je na-vadno tudi boter, mu izroči par kova-čev (še ni dolgo, ko mu je dal po dva jurja!). Vožnja od Ljubnega do Vel. Gradišča traja ob normalnih pri-likah 6 do 8 tednov. Vračajo se z vlakom, nekateri tudi peš.

Morda štirikrat na leto pride vrsta na vsakega družinskega očeta, da la-hko pelje flos in mu je to edini za-služek za vse leto. Ni mnogo, vendar je vsaj za sol, vžgalice, tobak in naj-potrebnejše. Da so vsi flosarji zdravi in krepki, se je prepričal tudi učitelj g. Zemljič sam, ko je 20 dni vozil flos in vžival flosarsko hrano, pa si je po-polnoma ozdravil želodec. T.

— Iz vojne akademije. Za slušate-lja višje šole vojne akademije je bil sprejet podporočnik vojne ladje II. razreda g. Fran Raus.

Obletnica katastrofe „Titanica“

Pripovedovanje Ivana Jalševca iz Topolovca, ki se je rešil

Ameriški pisatelj Morgan Robertson je napisal 14 let pred katastrofo »Titanica«, ki se je pripetila 15. aprila l. 1912., fantastičen roman, o katastrofi parnika »Titan«, ki se je na prvi svoji vožnji zadel v ogromno ledeno goro in se potopil, čeprav so bili graditelji »Titana« prepričani, da se parniku ne more pripetiti nesreča na morju. 14 let po pripetitvi tega romana, ki se imenuje »Futhty«, se je dogodila katastrofa »Titanica« približno na tak način, kakor ga je popisal pisatelj v tem romanu. Zaradi tega so po katastrofi »Titanica« imenovali v Ameriki Robertsona »pisatelja — preroka«.

Zaradi 20 minut...

Skoraj četrto stoletje je poteklo, odkar se je pripetila katastrofa »Titanica«, ki je bila ena izmed največjih in najstrašnejših nesreč na morju. Dobro se ljudje še spominjajo te katastrofe in junaškega zadržanja kapetana »Titanica« Smitha, pa tudi strahopetnega in zločinskega direktorja in solastnika družbe »White Star Line« Brucea Ismaya, ki je »Titanica« zgradila. Ta direktor je bil namreč kriv velike katastrofe »Titanica«, ker je zaradi 20 minut postavil na kocko življenje 1500 ljudi. Kapetan »Titanica« je opazil ledeno goro in se ji je hotel ogniti. Direktor Izmay je pa zapovedal, da morajo voziti natančno po načrtu, ker bi sicer izgubili 20 minut na času.

V novi svet za kruhom

Zanimivo je pripovedovanje Ivana Jalševca iz Topolovca pri Sisku, ki se je pri tej katastrofi rešil. Potoval je v Ameriko in bil med onimi maloštevilnimi moškimi, ki so se tedaj rešili.

Revščina me je nagnala, je pripovedoval Ivan Jalševac, da sem se odločil za potovanje v

Novi svet, kjer se mi je obetal dober zaslužek. Dopotoval sem z rojakom Stankovičem v Cherburburg, kjer sva s vkrcala na »Titanica«, ki je bil ravno pripravljen za poskusno vožnjo čez Ocean.

Katastrofa

Že ob vkrcanju sem imel zle slutnje, toda tovariši so mi rekli, da imam strah pred morjem. Dne 14. aprila 1912 smo odpluli na odprto morje. Našli smo še rojaka Draženoviča, s katerim sva bila s Stankovičem v skupni kabini. Pogovarjali smo se o vsem mogočem. Trudni smo legli k počitku. Ne vem več, kako dolgo sem spal. Nenadoma sredi noči pa me je prebudil grozoten tresk. Imeli smo občutek, da je potres. Mislili smo, da smo trčili v drug parnik. Slišali smo rezka povelja kapetana Smitha in vedeli, da se je nekaj hudega pripetilo. Na parniku je nastala strašna panika. Potniku so vsi rinili na krov, vsi smo vedeli, da nam je življenje v nevarnosti, toda nihče ni prav za prav vedel kaj se je zgodilo. Roke so segale samo še po rešilnih pasovih in čolnih. Človek ni bil več človek. Vse nas je obvladala nagon po samoohrani.

Grozotni prepiri

Vse izhode na krov so zasedli mornarji z naperjenimi samokresi. Na krov do rešilnih čolnov so pustili samo ženske in otroke. Videl sem pretresljive prizore. Otroci in žene so se oklenili očetov in mož, toda pri izhodu so mornarji prisili s samokresi može, da so ostali v medkrovju. Videl sem, kako je neki mož ustrelil otroka in ženo ter še sebe, ker se pri izhodu ni mogel ločiti od svoje družine.

Pomislil sem na mater in očeta, ki sta pričakovala od mene,

da jih bom rešil bede. Dobil sem neverjetno energijo. Hotel sem se za vsako ceno preriti na krov. Moj tovariš Stankovič je bil miren in se je čudovito obvladoval. Ponudil mi je cigareto in rekel: »Vzemi cigareto, saj je zadnja...«

Rešilni ventilator

Videl sem tudi potnike, ki so mirno stali ob strani in opazovali ostale, ki so obupno klicali na pomoč Boga in ljudi. Mislim da ti ljudje niso bili več čisto pri sebi. Tudi jaz sem skoraj izgubil zavest. Vendar mi je neka sila narekovala vse kretnje, ki so bile potrebne, da se rešim. Stankoviča sem še opazil s cigareto v ustih kako je izginil med besnečimi potniki. Ponorela masa me je porinila pred ventilator, ki je vodil do krova. Z muko sem se privlekel skozi ventilatorsko cev na krov. Slišal sem strele. Mornarji so pognali kroglo v glavo vsch, ki se niso podredili ukazom.

Kapela »Titanica« je neprestano igrala smrtni marš »Bliže Tebi o Gospoda«. Bil sem prav blizu rešilnega čolna. Toda kroglo bi dobil v glavo, če bi skočil v čoln. Nisem mnogo pomišljal. Skočil sem v morje. Plaval sem ves izčrpan proti rešilnemu čolnu, ki se je že oddaljeval od potaplajočega se »Titanica«. Mornar v čolnu se me je menda usmilil in me napol mrtvega izvlekel iz morja v čoln. Kmalu sem bil zopet pri zavesti. Potisnili so mi vesla v roke in mehanično sem začel veslati. Mornar me je naganjal, češ da moramo čim prej kolikor mogoče stran od parnika. Zaveslali smo na odprto morje.

Ko smo bili že daleč od »Titanica«, smo čuli strašen tresk. »Titanica« se je dvignil in nato izginil

v globino. Videli smo nekaj rešilnih čolnov, ki so bili v bližini in katere je vrtinec pogoltnil. Veslala sva z mornarjem kar naprej. V čolnu je bilo še pet žensk in trije otroci.

Slovenec,

ki ga je rešil sinček

Ko se je zdanilo, smo opazili parnik »Carpathia«. Iskal je brodolomce. Opazil je tudi naš čoln in rešeni smo bili. Na palubi sem srečal nekega Slovenca, ki se je tudi rešil. Rešil ga je prav za prav njegov sinček, ki ga je nosil v naročju. Mornar ga je pustil s sinčkom v rešilni čoln. Šele na parniku »Carpathia« smo izvedeli kaj se je zgodilo s »Titanicom«. Zadel je v ledeno goro in ni bilo več rešitve.

S Slovincem, ki se je tudi rešil, sem prišel preko Čikaga v Kahlersburg. Dela seveda v Ameriki nisem dobil. Pretila mi je beda hujša kakor v domovini, in zato sem se vrnil v domovino.

Zdaj obdelujem svojo majhno kmetijo v Topolovcu pri Sisku. Imam tri otroke in ženo. Najstrašnejši študira pravo v Zagrebu. Nerač se spomnim na strahote, ki sem jih preživel ob katastrofi »Titanica«. To so doživljaji, ki jih človek ne more pozabiti in se ob njih vedno in vedno zgrozi. Izbris jih iz spomina edino le smrt...

Uboj na Vranskem

Celje, 15. aprila

Baš na Vel. soboto je bilo, ko sta se vračala iz neke gostilne na Vranskem. 30-letni blapec Lešnik Jurij iz Zahonca pri posestniku Oevirku in pos. sin Jože Ukman iz Ločice domov. Med potjo sta se sprla in Ukman je v prepiru zgrabil za nož ter zabodel Lešnika dvakrat v vrat in v desno roko.

Težko ranjenega Lešnika so ponoči prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer je že naslednji dan ob 9.45 uri poškodbam podlegel. Po izvršeni obdukciji je bil večera popoldne prepeljan na Vransko, kjer bo danes pogreb.

Zagreb so preplavili berači

Zagreb, 15. aprila.

Takoj po praznikih je morala zagrebška policija prirediti veliko racijo na — berače. Čez praznike so jih je nateplo v mesto iz vse okolice. Samo iz Jezeran jih je bilo 25. Večina aretiranih beračev se poklicno peča s prosjačenjem. Pri aretiranih so našli znatne vsote denarja, ki so si ga nabrali med dobri ljudmi za velikonočne praznike.

Učiteljica razlaga v šoli rodovnik in našteva: vnuk, teta, stric, hotra itd. Potem vpraša malega Frančka:

»Ti Franček, povej nam zdaj, ali ima tvoja mama sestro?«

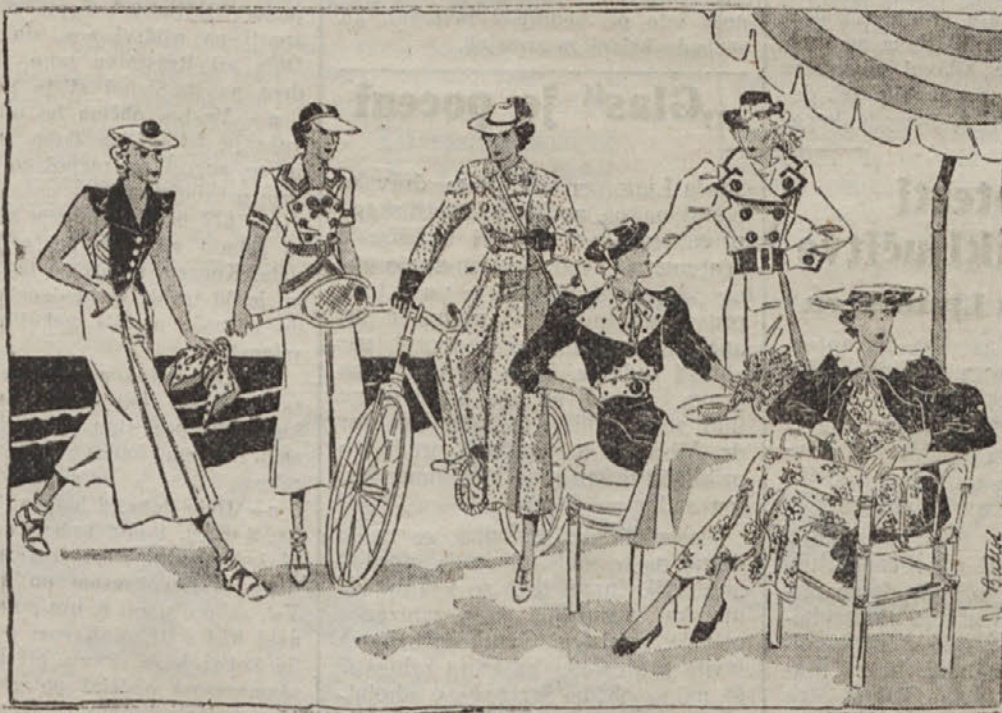
»Ima.«

»In kako imenujete mamino sestro?«

»Stara škatala.«

»Kakšen poklic si bo pa izbral vaš sin, ko odraste?«

»Postane naj odvetnik — že zdaj se umešava v zadeve drugih ljudi, pa ne uvidim, zakaj bi ne bil za to plačan.«

Topu pomladanski dnevi so privabili že tudi vzorce spomladne mode na spregled. Na sliki vidimo nekaj ljubkih osnutkov za razne prilike, za sport, potovanje in za popoldanske obiske.

Maribor

m— Narodno gledališče. Četrtek, 16. aprila ob 20.: »Siromakovo jagnje«. Zmžane cene. Debut T. Rajnerjeve, J. Borka in D. Pahora. — Petek, 17. aprila: Zaprtio m— »Smetana« iz Piznija, znameniti moški pevski zbor priredi v petek, 24. aprila koncert v unijski dvorani. Nastopi nad 40 pevcev.

m— Zetev smrti. Ob praznikih so v Mariboru umrli: 68letna zasolnica Ana Trnel, 38letna delavka Ivanka Ferk, 63letni zvanik Alojzij Vraber.

m— Nož v prsa. Na velikonočno soboto zvečer so bili v Bistrici pri Limbušu zbrani sredi vasi fantje. Med njimi je bil tudi 16letni Janko Lipnik ter še neki njegov ljubzenski tekmeček, ki sta se pričela prerokati. Nenadoma pa je tekmeček potegnil izpod suknje dolg kuhinjski nož in z njim zabodel Lipnika v desno stran prsi. Nesrečnež se je zgrudil v mlaki krvi in so ga mariborski reševalci prepepeljali v mariborsko bolnico, kjer ga skušajo ohraniti pri življenju. Divjaški napadalec je neznano kam pobegnil in ga še iščejo orožniki.

m— Velikonočno streljanje z možnarji tudi letos ni ostalo brez žrtev in so v mariborsko bolnišnico pripeljali štiri mlade fantje. Najtežjo smrtno nevarno poškodbo je zadobil 16letni posestniški sin Ivan Slaček iz Sv. Bolfenka v Slovenskih goricah, ki mu je drobec možnarja ranil levo oko in možgane. — Iz Središča so pripeljali 17letnega Zvonka Keniča, ki so mu drobci prileteli v oko in zaradi tega izgubil vid. — Slična nezgoda je doletela 14letnega Antona Dvoršaka iz Sv. Petra, ki je oslepel na desnem očesu.

m— Kino. Grajski: Do vključno četrtka prekrasen velefim: »Grad Hubertus«. Pride »Vroča kri«. — Union: Do vključno petka najveselejši film »Mala Katarina« s Franciško Gaal.

m— Trije mladi igralci nastopijo v četrtek, 16. t. m. kot debutanti v mariborskem gledališču. So to: T. Rajnerjeva, J. Borko in D. Pahor, ki bodo preiskusili svoje zmožnosti v uspehi Zweigov tragikomedijski »Siromakovo jagnje«. Za nastop vlada precejšnje zanimanje.

Razpust

občinske uprave v Polšniku

Z odločbo bana dravske banovine, datirano z dnem 31. marca, dostavljeno pa 13. aprila t. l. so bili na podlagi čl. 129/2 zakona o občinah razrešeni predsednik občine Polšnik (srez Litija) Josip Pograjc in člani občinske uprave: Anton Repovž, Anton Beve, Franc Borišek in Anton Raspotnik. V utemeljitvi so navedeni razlogi, ki so znani tudi iz drugih razpustitvenih dekretov. Kot poseben razlog pa je navedeno, da je neka oblast z dopisom z dne 18. januarja »zahtevala od občine Polšnik podatke o obnašanju nekega občana, odnosno njegovega očeta. Predsednik občine je na to zahtevo poslal informacijo, da je oče imenovanega znan kot zagrizen klerikalec, ki je vedno veliko delal proti nacionalnemu prepričanju«. Razpustitveni odlok naveda proti koncu, da so bili občinski funkcionarji po predpisih zakona predhodno zaslišani in da je zato odlok v cellem obsegu utemeljen.

Hišo je hotel zažgati:

Za bore 100 dinarjev

Celje, 15. aprila.

V torek sta se morala zagovarjati pred malim kazenskim senatom na okrožni sodnici 32 letni Žavbi Feliks, zidar iz Trboja pri Kranju, in 42 letni Žitnik Franc, mizarski pomočnik iz Artiča pri Brežicah.

Že leta 1933. je bil Žavbi Feliks na obisku pri svojem svaku Žitniku Francu v Mostarju, kjer ga je nagovarjal, da naj zažge njegovo leseno hišo v Trebežu, da bi na ta način prišel

do zavarovalnine 20.000 Din

od Vzajemne zavarovalnice v Ljubljani. Dogovorila sta se natančno glede požiga in se domenila, da bo napravil Žitnik v svojem pisnu tri križce, kar pomeni, da naj Žavbi izvrši dogovorjeni požig. Šele meseca novembra 1935. je poslal Žitnik Žavbi pismo v katerem mu je dal znamenje, da naj požig izvrši. Žavbi mu je odpisal, da nima denarja, da bi se peljal v Brežice. Takoj nato mu je Žitnik

poslal 100 Din

in pismo v katerem je bila skica. Iz nje je bilo razvidno, katera hiša je Žitnikova.

V noči od 18. na 19. januarja 1936 je Žavbi res prišel do Žitnikove hiše, nanesele v podstrešje vrečo koruznega ličkanja, papirja in nekaj prediva — ter vse skupaj polil s petrolejem in zažgal. Ogenj so pa sosede pravočasno zapazili in pogasili, tako da ni bilo večje škode kot 40 Din. O izvršenem požigu je Žavbi pisмено obvestil Žitnika

Priznanje in sodba

Oba obtoženca dejanje priznavata. Žitnik, ki ima šest otrok se zagovarja, da ga je k takemu naklepu prisililo pomanjkanje. Obsojena sta bila vsak na 6 mesecev strogega zapora, 300 Din denarne kazni ali nadaljnih 5 dni zapora, vsak na 300 Din povprečnine in stroške kazenskega postopanja ter po 1 leto ne bodeta imela častnih pravic. T.

Made in Austria

Maribor, 15. aprila.

Razkritje ogromnih tatvin v mariborskih delavnicah drž. železnic, ki so se vršile že nekaj let, zavzema vse večji obseg. Policija je marljivo na delu in skoraj ne mine dan, da bi ne bil aretiran kak soudeleženeček. Doslej so aretirali trinajst oseb in jih izročili po kratkem zaslišanju okrožnemu sodišču. A še vedno prihajajo na policijo nove prijave uprave železniških delavnic o soudeleženihih, ki se jih trudi iztakniti uprava sama. Zanimivo je, da so pričela prihajati na policijo anonimna pisma, v katerih neznanci javljajo soudeležbo nekaterih oseb pri tatvinah.

V prostorih tvornice Wudler, ki je kupovala v delavnicah ukradeni dragoceno belo kovino, je policija zaplenila več modelov, s pomočjo katerih so prelivali ukradeni belo kovino in jo žigosali z zaščitno znamko

„Made in Austria“

Tudi vsa druga odkritja pričajo, da se je tvornica Wudler že precej časa bavila z nakupovanjem ukradene bele kovine in jo nato prelitlo razpečevala s precejšnjim dobičkom po vseh krajih Jugoslavije. Glavni odjemalec ukradenega blaga pa so bile žel. delavnice v Nišu, ki so nevede kupo-

vale — svoje blago. Bela kovina je hodila torej zanimivo pot: iz Niša so jo dobavljali delavnice drž. železnic v Mariboru, tu so jo kradli, tovarna Wudler je ukradeni prelija, jo prodala kot »Made in Austria« niškim delavnicam, kjer so jo zopet prelili in opremili z žigom »DZ« (Drž. železnice) ter poslali zopet v Maribor itd.

Izredno nizka cena

Policija je nadalje prejela sporočilo nekega zagrebškega trgovca, da mu je tvrdka Wudler večkrat stavila oferto za belo kompozicijsko kovino in sicer po izredno nizki ceni 19 in 26 dinarjev za kilogram. Tvrdka Wudler je pri ponudbi navedla, da je kupila belo kovino v vagonih množinah v Avstriji. Kupljeno blago pa je bilo, kakor pravi zagrebški trgovec, žigosano z »Made in Austria«.

Razumljivo je, da je odkritje ogromnih tatvin, s katerimi je država oškodovana za tri milijone dinarjev, vzbudilo veliko zanimanje na samo v Mariboru, temveč po vsej državi. Vse podrobnosti pa bodo prišle v javnost šele pri sodnijski razpravi, ko se bodo krivci zagovarjali.

„Glas“ je poceni

spada Ljutomer kakor vsa dravska banovina, na področje avstrijskega privatnega prava. Pri sodišču v Ljutomeru bi moral vršiti svoje posle vsaj en sodnik, ki je večš tega prava, pa tudi v Mariboru in pri apelaciji v Ljubljani bi morali nastaviti sodnike, ki bi bil večš tega prava. Zaradi štednje pa bi to ne bilo priporočljivo in zato minister dr. Miškulin ni uveljavil uredbe o priključitvi Štrigove k Ljutomerskemu sodnemu okraju.

Naslednik dr. Miškulina se pa ni oziral na to dejstvo in je uredbo uveljavil. Zaradi tega so vsa medijumska udruženja in organizacije poslale ministru Cvetkoviču brzojavne proteste, s katerimi zahtevajo, naj se občina Štrigova v administrativnem pogledu vrne čakovskiemu srezu. V protestnih brzojavkah je tudi poudarjeno, da je treba

uredbo preklicati tudi zaradi političnih in nacionalnih razlogov, ker je prebivalstvo občine Štrigova hrvatsko.

Od blizu in daleč

Na naših železnicah je bilo v letu 1935 natovorjenih 1.401.700 vagonov. V primeri z 1934 je to število nekoliko poraslo.

Dividenda čl. Narodne banke se je v primeri z l. 1934 za malenkost zmanjšala, znaša pa še vedno 6%.

Japonski uvoz omejen. Finančni minister je izdal nalog glede omejitve uvoza blaga in raznih industrijskih izdelkov iz Japonske. To omejitev bo sprovajala Narodna banka, ki bo izdajala odslej predhodna dovoljenja za uvoz japonskega blaga. Skoraj neverjetno je, kako naglo je naraščal uvoz japonskega blaga. Leta 1933 je znašal 1,7 milijona Din, leta 1934 že 13,2, lanske leto pa je dosegel že 29,7 milijona dinarjev. Poleg tega pa je tudi znano, kako poceni se je to blago prodajalo, tako da so se naši trgovci kar najresneje uprli takozvanemu japonskim »dumping« in so končno na merodajnem mestu le našli zadovoljiv odgovor.

Kinematografska naselbina v Rimu, ki so ji položili temelj v prisotnosti predsednika vlade Musso. llnija, mora biti dograjena do 21. aprila 1937. To kinematografsko mestce bo štelo 47 poslopij. Razprostiralo se bo na stavbišču, velikem 600.000 m².

Japonsko mornariško ministrstvo je sklenilo preosnovati japonsko vojno brodogradnjo. Linijske ladje bo zbralo v posebno enoto, prav tako tudi križarke in matične ladje letal

Celje

c— Pri spravljajanju lesa je 26-letnemu Antonu Pešecu, delavcu pri les. trgovcu Alojzu Štrausu v Vrbju pri Zalcu, zlomilo levo roko ter se zdravi v celjski bolnišnici.

c— Čelo si je prebil. 61-letni Simerl Miha, na Blagovni pri Celju, doma iz Sv. Jederti pri Laškem, je šel pozno ponoči iz Rimskih Toplic domov. Nasproti pa pridrvi pos. sin Kovač iz Dola pri Hrastniku tako, da ga podere na tla. Simerl si je prebil čelo.

c— Mestna občina bo oddajala izvažanje fekalij za dobo enega leta in so pogoji na razpolago pri mestnem oskrbnistvu.

c— 677 brezposelnih je bilo preteklo soboto vpisanih pri celjski Borzi dela. Koncem marca pa 687, med njimi je 56 žensk. Pomladanska dela bodo močče omilila nekoliko brezposelnost.

c— Dinamična patrona je eksplodirala v desni roki 15-letnemu Potočniku Ivanu, pos. sinu v Dobrini pri Zalsmu, in mu hudo razmesarila celo roko.

c— Delo dobe: 2 hlapca, 1 hot. sluga, 2 dekli, 1 hot. kuharica, 2 privatni kuharici in 1 natakarica.

c— S samokresom po glavi. Na Vel. soboto okoli 6. ure popoldan je v neki hiši v Drešnji vasi pos. sin Filip Zokar iz St. Pavla pri Preboldu s samokresom obdelal po glavi 27-letnega rudarja Franca Zalokarja iz Babnega pri Celju. Prebil mu je lobanjo in ga poškodoval po obrazu.

Posvečaj večjo pažnjo
svojim zobem: neguj jih

s Chlorodontom

izkušeno kakovostno zobno pasto
Jugoslovanski proizvod

Mrki prazniki na štajerskem

**Pijančevska podivjanost je omadeževala
praznike s krujo**

Maribor 15. aprila.

Letošnji velikonočni prazniki so, kot običajno vedno, potekali v nekaterih krajih našega podežela ob velikih fantovskih pretepih, ki so žal zahtevali tudi smrtno žrtve. V mariborsko bolnišnico so kar romali vozovi s težko ranjenimi žrtvami, na državnem pravdnistvu pa se dan za dnem množe prijave, ki jih dostavljajo orožniške postaje. Tak dogodek so prežalostna podoba nekaterih naših krajev, kjer pretepaštvo in ubijalstvo prehaja že kar v psihozo. Vsi ti primeri naj bodo glasen memento onim, ki jim je poverjena vzgoja našega podežela. Na njih je, da zbršejo grd madež!

**Židana volja, ples in —
smrt**

Grd in divjaški je bil poboj na velikonočno nedeljo zvečer v Oplotnici pri Čadramu med vaškimi fanti. Ko fantom še ni stopilo v glavo vino, so bili vsi ždane volje ter so v vaški gostilni plesali in peli. Proti večeru pa so se zaradi neke malenkosti sporekli in koj nato so se v rokah zablistali noži. Po nekaj minutah je obležal kot žrtev 25-letni kolarški pomočnik Matija Leskovar, ki mu je še neizsleden pretepač z nožem razparal trebuh, da so mu izstopila čreva. Z avtom so ga spravili v mariborsko bolnico, kjer mu

pa niso mogli pomagati. Nesrečnež je naslednjega jutra podlegel poškodbam.

Drugo divjaštvo se je primerilo med fanti v Kaniži pri Št. Mju. Skupina pijanih fantov je na velikonočni ponedeljek navalila z noži in kol na 38-letnega hlapca Friderika Mačca. Ko se je napadeni zrušil nezavesten, so ga napadalo zavlekli v neki skedenj in ga pokrili s slamo. Druga jutro so ga našli tam ljudje še vedno nezvestnega. Prepečali so ga v mariborsko bolnišnico, kjer so zdravniki ugotovili, da ima na treh mestih razbito lobanjo. Njegovo stanje je zelo resno.

Pokolj na pokolj

S smrtnim primerom je končal fantovski pretep v Devici Mariji v Brezju pri Mariboru. Pijani fantje so v neki tankajšnji gostilni z nožem zabodli v vrat 22-letnega delavca Tomaža Veličiča. V mariborski bolnišnici je zaboden izkrevavel in izdihnil.

Pravcat pokolj je bil na velikonočni ponedeljek v nekem vinotoku pri Fali. V pijanosti so se fantje stopili, pri čemer so stopili v akcijo tudi noži. Na bojišču sta obležala splavarja 37-letni Jože Zupančič in 21-letni Lojze Šantel. Oba sta zadobila nevarne vbojle in so in morali spraviti v mariborsko bolnišnico.

Mali ljudje in mali grehi

Celje, 15. aprila.

Deževni velikonočni prazniki so marsikomu prinesli razočaranje; nekateri so pa le bili pri obilnejši jedači in zlasti pijači veselo razpoloženi. Poleg veselih dogodbic, ki so se pripetile marsikomu, ki je za praznike ostal v mestu ali pa šel

med svoje domače na deželo, je pa končno le malo takih, ki bi želeli še več prazničnih dni kot jih je bilo.

**Ukradel kolač
in 27.000 Din**

Tudi tatovi so prišli o praznikih na svoj račun. V soboto, ko so šli

ljudje k procesiji, je nekdo izrabil priložnost in snuknil skozi odprto okno v sobo nekega mežnarja na Bregu. Ukradel je 2 hranilni knjižici za 27.000 Din in kolač z vsem žegnom vred. Tatu, ki je bil tako zelo drzen, še seveda niso dobili, tolažijo pa se, da na knjižici itak ne bo dobil denarja oziroma ga bodo takrat vjeli — če knjižic ne bo že prej sam prodal.

Na Trgovski šoli v Celju so v ponedeljek opazili, da sta zmanjkala dva pisalna stroja in ju je seveda nekdo ukradel.

**Zastoj z vlakom
v Celje**

Štirje možakarji iz Št. Jurja ob juž. žel. so se na vsak način hoteli zastoj peljati z vlakom v Celje. Prišli so nekoliko kasno na postajo v Št. Jurju tako, da vozni kart niso dobili. V vlak proti Celju pa tudi sprevodniku niso hoteli plačati vozniških listkov, ampak so se vnelo z njim prepirali. V Celju so morali v prometno pisarno kjer so jih natančno popisali, plačati pa še nikakor niso hoteli, četudi so imeli denar. Ko so odhajali iz prometne pisarne, obloženi vsak s polnim nahrbtnikom in godčevsko trompeto, so glasno zabavljajoč po celjskih ulicah končno krenili v neko gostilno. Tam so svoje bojno razpoloženje dvignili na tako stopnjo da so se navsezadnje znašli v policijskem zaporu. Še preje so se hoteli odpeljati z avtotaksijem v Radeče, kar jim je pa bilo predrago.

NIMA MIRU

Po zemlji je hodil 156 let in je zaslovel kot najstarejši človek na svetu. To je bil Turek Zaro Agha, ki je predlanskim umrl in je bil z velikimi častmi pokopan. In časopise vsega sveta je prineslo o njem posmrtnice. Zdaj pa bodo, kakor poročajo iz Carigrada, njegovo truplo izkopali. Nastala je namreč govorica, da so grob tega znamenitega starca obiskali Američani, ki so truplo na skrivaj izkopali in odnesli. Ta govorica je carigradska

prebivalstvo tako razburila, da so se oblasti odločile, da bodo dale zdaj odpreti krsto, da se ugotovi, ali truplo Zaro Agha resnično še počiva notri, ali pa so njegove kosti zamenjane.

**RAZBOJNIKI
V PALESTINI**

Kakor poročajo iz Jeruzalema, so na cesti Antiochia-Alexandrette razbojniki napadli avtobus, v katerem se je vozilo dvanaest potnikov. Zatem so napadli še tri druge avtomobile. Denarja so nagrabili nad tisoč sirjskih funtov. Ko se je približal avto s francoskimi vojakmi, se je vnela med njimi in razbojniki bitka, v kateri je padel en podčastnik. Razbojnikom se je posrečilo pobegniti preko turške meje.

**ZGODOVINSKI
PROPELER**

Na veliki teden je v Parizu vsako leto na dolgem bulvarju Richard Lenoir starinarski sejem, na katerem so često naprodaj prav zanimive in čudovite stvari. Zato prihajajo na ta sejem od vseposod razni ljubitelji in zbiralci starin. Rekord na letošnjem sejmu je odnesel — propeler in sicer propeler letala, ki je na neki letalski vaji pred vojno povzročilo pri pristanku veliko nesrečo. Propeler je ubil tedanjega francoskega vojnega ministra Berteauxa, ministrskega predsednika Monisa pa težko ranil. Vsekakor ima ta nesrečni propeler danes zgodovinsko vrednost, a kdo ga je kupil, o tem listi ne poročajo. Spadal bi pač v državni muzej.

MODRI BERAČ

Iz Barcelone poročajo: Neki po vsem mestu znan berač je te dni prejel obvestilo, da mu je pripadla dedščina 30.000 peset po nekem sorodniku, ki se je pred davnimi leti izselil v Ameriko. Ponosno — kakor more biti ponosen samo Španec — je berač to lepo dedščino odklonil, češ, da ga je življenje prepričalo, da denar naredi človeka samo nesrečnega; on pa se počuti najbolj srečnega kot berač. ki nima prav ničesar.

Pri krojaču: »Naredite mi k novi obleki troje hlače.«

»Zakaj pa kar troje?«

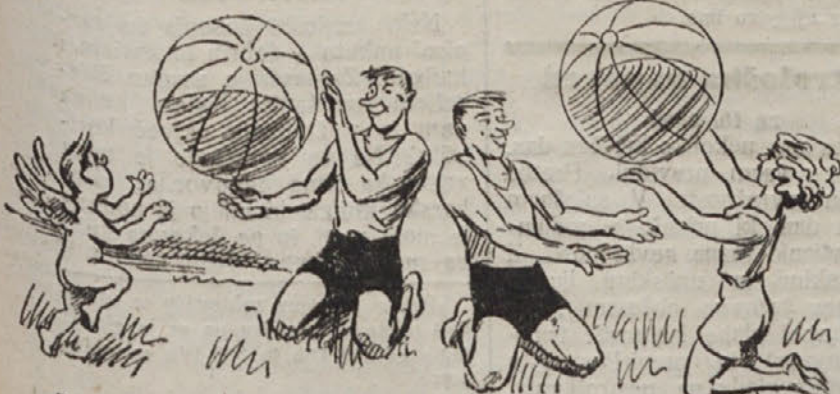
»Veste, kupil sem novega psa čuvaja, pa me še ne pozna dobro.«

★

Ali kaj pomaga ta vaša voda za rast las?

Brezdvomno! Minulo nedeljo je neka dama izvlekla zamašek iz stekleničice, pa so ji takoj zrasli brki.

Amor na spo rtnem igrišču

Zaslutil sportnik je spomlad
pa že je — Amor izozad.

Ko žogo sportnica spusti,
smehlja se sportnik jo lovi

Kaj njima zdaj je žoge mar,
ko Amor njun je že vladar.

Tako konča se zgodba ta:
— Naj z žogo — Amor se igra.

MAŠČEVALEC

Kriminalni roman.

90

Sprva Jack tega ni hotel verjeti, ko pa je Wood predlagal, naj pošlje katerega svojih ljudi na »Nimfo«, se je Jack odločil, da pošlje tja Jima in Billa.

Oba sta natanko preiskala ladjo, Španjolci pa seveda nista našla. Ko sta naposled prišla mimo majhne, zaklenjene kajute, jima je na njuno vprašanje odgovoril Wood, da imajo tam zaprtega nekega upornega mornarja.

Na Jimovo zahtevo pa so morali odpreti tudi to kajuto, in Jim in Bill sta zagledala tam v poltemni nekega bledega, vase zatopljenega človeka, ki se je ob njunem prihodu nj niti zganil. Že sta hotela odditi, ko se je Jim še enkrat obrnil in ponovno ostro pogledal neznanca. Teda pa je vzklisknil:

»Bill, dobro si pogledaj tega človeka, ali ga nisva že nekoč videla?«

Bill je začudilo Jimovo vedenje, vendar pa je vseeno stopil bližje in pozorno pogledal jetnika v obraz.

»Ha Jim, seveda ga poznaš, to je — baron Hardy!«

Pri teh Billovih besedah se je jetnik zdrzil, njegove oči so begale od enega do drugega.

»Presneto imaš dober nos, Bill!« je vzklisknil Jim. »Kaj praviš, ali naj ga vzameva s seboj?«

»Seveda! Naš gospodar ga bo zelo vesel.«

Woodovo ugovarjanje ni prav nič pomagalo. Hardy je moral odditi na »Teror«.

Ko sta se Jim in Bill vrnila na »Teror« in mu vse povedala, je zdaj Jack zahteval od Wooda, naj mu izroči tista dva mornarja, ki sta držala Elo, da jo v danem trenutku vržeta v morje.

Wood je okleval, toda mornarji so se tej zahtevi odločno uprli, in odbiti Jackovo zahtevo.

Medtem pa sta tista dva mornarja pograbila za puške in ustrelila na Jacka, a sta ga zgrešila. Le ena krogla mu je zbila z glave klobuk, druga pa mu je preluknjala plašč.

Ti nepremišljeni strelj so zdaj zapečatili usodo »Nimse« in njene posadke.

»Teror« se je nekoliko odmaknil od ladje, potem pa se je morje divje zapečilo in »Teror« je z vso silo treščil ob »Nimfo« in jo preluknjal.

Na »Nimfi«, ki se je pričela naglo potapljati, je nastala strahovita zmeda. Toda zdaj ni bilo več časa spuščati rešilnih čolnov, in mornarji so poskakali v morje, da si s plavanjem rešijo vsaj golemo življenje.

Bilo pa je že prepozno! Nenadoma se je razlegel po zraku strahovit pok. Razneslo je parni kotel na »Nimfi«, ki se je zdaj hipoma pogreznila v morje in vse potegnila za seboj v globino.

Od posadke na »Nimfi« ni ostal nihče živ, s seboj so odnesli tudi skrivnost o »Terorju«.

ZASLEDOVANJE SE

NADALJUJE.

»Teror« se je zopet vrnil v svoje pristanišče pod skrivnostno luč. Jack in Bill sta se sedaj po-

govarjala o »Nimfi« in »Terorju«, ker na vožnji ni bilo časa govoriti o tem.

»Ti torej misliš, Bill, da je Teror zopet v Londonu?«

»Da, gospodar. Kje pa bi mogla biti tako sigurna, kot baš tu? Trdno sem prepričan, da je tu, v Londonu,« kakor rečeno.

Jack se je zamislil.

»Nekaj si mi že pravil o »Nimfi«, Bill. Ali je to res, kar si povedal?«

»Brez dvoma, gospodar. Razen Hardyja je bil na jahti tudi lord DuPean. On in baron sta bila zaprta. Lorda Duncana pa je osvobodila tista Španjolka, Manuela de Santos.«

»Hm. — Ali se je Dan že vrnil?«

»Se ne, gospodar. Rekel sem mu, naj ostane toliko časa, dokler ne izve vsega, e. ne dvomim, da mu bo uspelo, saj je zelo brili ten fant, kakor rečeno.«

»Da, da, v takih rečeh je neprekosljiv.«

Bill je pokimal.

»Potem je pa najbolje, da še nekaj časa počakamo,« je nadaljeval Jack. »Mogoče se nam posreči, da prej vjamemo Manuella, kakor pa Terezo. Od nje bomo potem marsikaj izvedeli. — Torej, čim pride Dan, ga pripelji sem.«

»Kakor rečeno, gospodar,« je strumno odgovoril Bill in odšel. Jack je premišljeval.

Ko je bil izvedel od barona Hardyja, da je bil tudi lord Duncan na jahti, je sklenil, da bo mogoče po tej poti zvedel za novo Terezino skrivaišče.

Z žalostjo se je spomnil na Maggy, ki je bila med tem — murla.

Med potjo v London je bila Maggy slučajno slišala, da so vjele barona Hardyja in da je zdaj na »Terorju«.

Misel in želja po maščevanju ji nista dali miru in skrivaj se je ponoči splazila v baronovo celico in ga v postelji, najbrž v nenadnem napadu blaznosti zadavila s svilenim vrvice.

Naslednje jutro so jo našli o njegovem truplu zapadlo v strašno mrzlico, iz katere se ni več prebudila...

Jack je zamahnil z roko in pregnal te obožne misli. Zdaj je zopet osredotočil svojo pozornost na obe Španjolki.

Poslal je bil Dana, da poišče lorda Duncana in Manuella, in Dan mu je bil sporočil, da je našel lorda na nekem njegovem posestvu v Walesu.

O vsem tem je zdaj premišljeval Jack in koval najrazličnejše načrte, kako bi dobil v pest Terezo in osvobodil svojo ljubljeno Elo.

Bill je tako zamišljen, da je preslišal trkanje na vratih, in šele ko sta stopila v sobo Bill in Dan, se je zdrnil.

»Ah, ti si to, Dan?« je veselo vzklisknil. »Zelo hitro si se vrnil. No, ali si našel Manuella? Kaj si zvedel?«

»Da, našel sem jo, na lordovem posestvu! Toda jutri je ne bo več tam. Odšla bo s svojim možem,

lordom Duncanom, na poročno potovanje na Riviero!«

»Kaj praviš, Dan? Ali je to mogoče?«

»Lahko se zanesete, da je tako, gospodar. No, sicer pa tudi on ni dosti boljši od nje. Zdi se mi, da tudi pri lordu ni vse v redu. Prej je bil čez glavo v dolgovi, zdaj pa je postal bogat naslednik barona Hardyja.«

Jack se je zasmejal.

»Lahko si prepričan, Dan, da bom kaj kmalu razrešil to uganiko. Lord sam mi bo moral vse povedati.«

»Kaj? On?« se je začudil Dan.

»Da, Ti in Bill me bosta spremljala. Razen tega, pa še troje mojih najboljših pomagačev s »Terorja«. Še nočoj odpotujemo, z vlakom seveda. — Pripravi kar je treba, Bill, jaz bom pa še malo pokramljal z Danom.«

»No, Dan«, je nadaljeval Jack, ko je Bill odšel. »Kaj pa si še zvedel?«

»Nekaj podrobnosti o tej dediščini,« je odgovoril Dan. »Takrat, ko je baron moral na robijo, je označil lorda Duncana za svojega naslednika.«

Iz domačih gajev

IGNACIJ HOLZAPFEL:

Življenje

Bratje, častne vence spleta
Tukaj nam odmerja čas!
Srečo vrhu sreč obeta,
Pa do groba stiska nas!

Tinja pod noge nameče,
Ped življenja ogreni,
Rožice lepo cveteče
Na polzečo pot sadi.

Danes slast srce napaja,
Jutri jok pelini spet;
Ogenj pali, strela zgraja,
Proč je slavnih domov sled!

Skrb, nadloge v novo žgejo,
Ranijo bridko srce,
V tok skeleče oblijejo
Lica vpadenim solze.

Ko bi trenil piš potihne,
Solnce razvedri oko,
Izpod strupa bolečine
Kal veselja poženo.

Ignacij Holzappel, (1799—1868) je bil iz Tržiča na Gorenjskem. Posvetil se je duhovskemu stanu ter je bil dolgo časa kaplan v Megžu. Izdal je dve zbirki svojih pesmi, sodeloval je pa tudi pri I. in II. bukveah »Čebelice«. Po svoji smrti je zapustil vse svoje premoženje gluhonemim, zato tudi noli ulica v Ljubljani v bližini gluhonemnice njegovo ime.

Astrološka napoved

za 16. april.

Danes spet nekoliko kritičen dan. Bodite v vsem previdni. Pretijo spori in sovražnosti. V splošnem muhast dan, ki prinaša v rodbinsko življenje razne nevšečnosti. Z februarjskimi in junjskimi ljudmi bo danes težavno občevanje, ker bodo kazali slabe lastnosti: trmo, svojeglavnost in prepirljivost, v verskem pogledu pa nestrpilnost. — Za poslovne zadeve pa dan ni slab.

Razne novice

Pariško kazensko sodišče je obsodilo bivšega avstroogrškega letalskega stotnika Edvarda Bernhüberja radi vohunstva v korist Nemčije na 5 let ječe, 2000 frankov globe in zasnega vsega zaplenjenega premoženja. Bernhüber je bil od leta 1933 član nacionalno-socialistične stranke, govori več jezikov in si je priskrboval svoje informacije zlasti v novinarskih in diplomatskih krogih.

Dva senzacionalna samomora sta se dogodila na Dunaju: V svoji pisarni se je obesil prokurist bančne firme Caraco & Co dr. Emil Schmappek; istotako se je obesil v svoji pisarni znani dunajski advokat dr. Julij Reder.

Kakor poročajo iz Mehike, je vlada dala aretirati bivšega predsednika republike Calesa, njegovega sina in tri njegove sodelavce in jih v letalu odgnati preko meje. Baje se bo bivši predsednik naselil v Guatamali.

Na cerkev sirijske krščanske občine v Damasku je bil izvršen napad, ki pa se ni posrečil. Neznani storilci so cerkev na več krajih polili z bencinom in jo zažgali. Vendar so gasilci požar hitro zadušili, preden je mogel napraviti večjo škodo. Policijska preiskava je dognala, da stojijo za tem atentatom neke politične skupine, katerim ne gre v račun mohamedansko-krščanska složnost v Siriji.

Znani irski tenor John McCormack objavlja v časopisih, da se namerava prihodnje leto po poslovičnem koncertu v Londonu umakniti iz dosedanjega poklica in se tudi odreči ameriškeemu državljanstvu, ki ga je po dolgoletnem bivanju v Zedinjenih državah bil primoran sprejeti. — ker pričakuje, da bo imenovan za ministra umetnosti irske svobodne države.

V Romuniji so hazardne igre prepovedane

Romunski parlament je soglasno odobril zakonski predlog, s katerim so zabranjene vse kartaške in mehanične igre za denar, torej vse hazardne igre. Pri glasovanju je prišlo do ogorčenega spopada med vlado in poslanci. Ministrstvo dela in narodnega zdravja je uravnovesilo svoj budget le potem taks na take igre, ki jih sedaj zakon prepoveduje. Ministrstvo je delno pristalo na zakon, ki bi prepovedal samo nekatere igre, kot n. pr. »brasillano«, »toti«, »37« in »trente et quarante«. Toda parlament je izglasoval popolno prepoved hazardnih iger, izvzemši — državno loterijo in konjske dirke.

Anekdota

Neki angleški časopis je razpisal anketo o dobrih in koristnih knjigah. Zastavil je svojim čitateljem vprašanje: Katera knjiga vam je v življenju največ koristila? Na to vprašanje je neka zakonska žena odgovorila: Kuharska knjiga, ki mi jo je podarila moja mati, in pa čekovna knjiga moža.

»Petsto dinarjev zahtevate za sobo? Vaš oglas v časopisu pa se je glasil: Sobe za 200 Din in 300 Din se oddajo?«

»No, da, gospod, dvesto in tristo je petsto.«

Živi neznani vojak

Že 19 let brez govora brez spomina

V bolnici v Rodezu (Francija) imajo moža starega kakih 40 let, ki je izgubil spomin. Devetnajst let že leži tam, nem, z izgubljeno dušo, ločen od sveta ki ga obdaja, — ta živi neznani vojak Francije, kakor ga vsi imenujejo.

Našli so ga leta 1917. — v dneh najstrašnejših bitk na zapadni fronti — na pariškem kolodvoru Gare de Lyon, kjer je plah in tih blodil okoli. Vprašan, kdo je, ni dal odgovora; a kar je še huje, izgubil je tudi spomin. Na njegovi povaljani uniformi ni bilo nobenega znaka, ki bi povedal, kateri četi pripada ta mož, v žepih ni mel nobenega dokumenta, nobenega izkazila, niti najmanjše stvarce, iz katere bi se dalo razbrati, kdo je, katere mu je ime, s katerega frontnega odseka je prišel, nihče ga ni poznal, on sam pa je molčal in ni imel spomina. Vsako tudi najmanjšo sled so zasledovali a vsaka se je porazgubila kakor kamenček v pesku...

Tako je iz moža, najdenega na Gare du Lyon, postal »živi neznani vojak Francije«, ki ga po nešteti slikah, priobčenih v listih pozna vsa Francija in se še danes živo zanj zanima.

Oblasti so od prvega dne storile vse, da bi razrešile zagonetko tega človeka. Na tisoče njegovih slik je bilo razdeljenih zlasti med rodbine, ki so žalovale za kakim pogrešanim vojakom; časopisi so objavljali pozive, v katerih so bile navedene vse, tudi najmanjše podrobnosti ki bi utegnile privedi na pravo sled.

Prišlo je res tudi mnogo odziva, a vsako upanje se je naposled izjalovilo. Na stotine, na tisoče očetov, mater, žen, zaročenk in drugih svojcev je obiskalo »neznane živnega vojaka« v njegovem zavetišču. Prišli so v veselim upanju, odhajali pa razočarani in še bolj potrli.

Nič manj ko 200 žensk je v njem hotelo spoznati svojega pogrešanega soproga ali sina; pri natančni preiskavi, ki so jo v vsakem takem primeru izvedle oblasti, pa se je izkazalo, da je bila to zgolj sugestija, samoprevara. Iz ogromnega gradiva, ki se ga je v teku let nabralo pri oblastnih, pa sta se polagoma pričela odražati dva »mogoča primera«, ki imata na sebi nekaj verjetnosti.

V enem primeru gre za nekega Camilla Monjoia, ki z vso odločnostjo — kljub vsem dvomom in protidokazom — v tem neznancu reklamira svojega sina; drugi primer, ki ima še največ verjetnosti, pa zadeva neko gospo Rene Le May, ki trdi, da je neznani vojak njen soprog.

Gospa Le May je prinesla močno dokazila, toda absolutno le še ne drži. Zdej pa se je ponudilo, da bi poiskala nekaj, o čemer upa, da bo morda nesrečniku pomagalo vrniti spomin in govor. Pred vojno je živela s svojim zdaj pogrešanim soprogom srečno v neki hišici v Vincennesu. Od tam je odšel na fronto, s katere se ni več povrnil. Zdej naj bi se ta hišica (po njenem predlogu) spet posta-

NAJNOVEJŠA POROČILA

Kaj zahteva Mussolini?

London, 15. aprila. n. Doznavo se, da je italijanski ambasador v Londonu Grandi dobil direktne instrukcije od ministrskega predsednika Mussolinija, po katerih mora zahtevati pri britanski vladi, da britanska vlada takoj izda ukaz, da se morajo vse britanske pomorske sile, ki so bile poslani kot ojačenja v Sredozemsko morje, vrniti v svoje baze v Angliji. Mussolini navaja, da je to predhodnica zahteve za »azgovore o miru«.

Nota abesinske vlade v Londonu

London, 15. aprila. n. Abesinska vlada je poslala britanski vladi noto, v kateri se zahvaljuje za velike napore britanske vlade, ki jih je storila za zaščito abesinske neodvisnosti. V tej noti tudi poudarja, da britanska vlada ni kriva, da rezultati niso pozitivni. Noto je izročil abesinski predstavnik v Ženevi Vol de Marjam.

Ali še pomnite velenapeti film Frankenstein?

KINO SLOGA Prinaša od jutri naprej nadaljevanje tega filma pod naslovom:

Frankensteinova nevesta

v glavni vlogi BORIS KARLOFF

Napeto!

Samo za ljudi z močnimi živci!

Jutri premiera!

„Atentat“ na vlak v Žalcu

Konec velike senzacije, radi katere se je zbralo mного ljudi

Žalec, 15. aprila.

Ko se je v soboto zvečer savinjski vlak ustavil na postaji v Žalcu, je izstopilo mnogo ljudi, da je bil peron male postajice prepoln. Po kratkem postanku je prometni uradnik dal znak in vlak je krenil naprej. Komaj se je oddaljil nekaj metrov, se je zabliskalo in v deževno noč je

se je zabliskalo in v deževno noč je odjeknil strel.

Ljudje na postaji so se razburjeni spogledali. Železničarji so pričeli tekati sem ter tja, ker se v prvem hipu ni nihče zavedal, od kod ta strel. Prometni uradnik, ki je ta dan vršil na postaji dežurno službo, se je menda prvi zavedel »važnosti« tega dogodka in ni pokazal nobenega nepotrebne razburjenja, kakor občinstvo na postaji. Toda v tistem hipu je v vlak nekdo potegnil za

varnostno končnico in vlak se je ustavil.

S klici so takoj pričeli iskati orožnika, ki bi moral biti, kakor vedno ob prihodu in odhodu vlaka, na postaji ali pa v vozni garnituri. Z dežnim plaščem pod roko je na klic neke preplašene gospodične, ki je venomer

vila v isto stanje kot je bila leta 1914. Tja bodo pripeljali neznane vojaka, ona pa ga bo sprejela na domačem pragu.

Kaj bo potem, to je zdaj vprašanje. Morda bo ta hiša novega življenja za človeka, ki 19 let ni ničesar več vedel o sebi in o življenju, — morda pa bo grob upanja za ljubečo ženo, ki ne more pozabiti — in drugega ko spet novo razočaranje za vse, ki iskreno želi, da bi »živi neznani vojak« Francije resnično spet postal živeč človek.

ponavljala »Kje je Miško?«, pritekel orožnik tega ali podobnega imena in takoj začel izvrševati svojo uradno dolžnost. Vlak je seveda stal in čakal, a ljudje so iskali kriveca nočnega strela s savinjskega vlaka na žalski postaji. Ko so nekateri domačini orožniku pokazali vagon, iz katerega je odjeknil strel, se je Miško vanj takoj povzpел in po kratki preiskavi imel v rokah pravice

„atentatorja“, ki je razburil vso postajo,

Snel ga je iz vagona in krepko držal za rokav. Ljudje so roko pravice in atentatorja takoj obstopili in si ogledali kalilec mirnih velikonočnih praznikov. Bil je to mlad fant, petnajstih let, kratkohlade, z malim, v pomečkan ovojni papir zavitim predmetom v rokah.

Neki radovednež, takih je povsod na deželi dosti in seveda tudi v Žalcu, se je sklonil in napeto prisluhnil. Iz fantovega zavitka ni bilo slišati nobenega tik-takanja. Peklenski stroj se je nemara pokvali? Ljudje so stikali glave in skrivnostno šepetali. Morda so tega mladeniča poslali iz kakega kraja onstran meje, da zanesa v mirni žalski kotiček strah in grozo? Morda je imel kako umazano nalogo, a se mu je v krivici papir skrili peklenjski stroj pokvaril? Ali pa je morda celo hotel razdejati cel vagon in tirnice?

Z grozo so pričakovali,

kaj se bo zdaj zgodilo. Dogodek je trajal le nekaj sekund in »atentator« se ni prišel k sebi od silnega strahu pred orožnikom Miškom. Morda prav v hipu, ko so žalčani ugotavljali narodnost tega »komita«, je fant bridko zajokal in prosil, naj ga puste domov. Toda vlak je tisti hip krenil, a orožnik Miško je fanta še vedno čvrsto držal za rokav, kakor se pač strogu očesu postave spodobi.

„Pustite me k mami!“

so bile edine besede objozanega atentatorja, ki se je v deževni noči tresel od mraza. Ne prav prijazno ga je orožnik povabil na postajo in tam so ga menda spravili onstran ključavnice, dokler preiskava ne bo ugotovila dejanskega fantovega namena.

Zavitek v roki je bil sumljiv

in četudi ni bilo iz njega slišati skrivnostnega tik-takanja, ki naj bi razodelo za umazan ovojni papirjem na določeno uro tempirani peklenjski stroj. Na postaji je bilo vedno več domačinov, ki so prihajali od blizu in daleč, da poizvedo o atentatorju kako in kaj. Če bi mu kdorkoli segel v žep, bi tam gotovo našel morda tuca ali dva

pasjih bombic

Zadeva je bila namreč preprosta: atentator je bil ubog kmečki fant, ki se v Celju učil obrti, ka-li, in se je peljal k starišem na počitnice. Da bi se postavil pred svojimi vrstniki, je v Celju kupil nekaj pasjih bombic. In tako se je razblinila žalska senzacija v pasje bombice.

36 milijonskih mest

Po največjih statistikah je na zemlji 36 mest, ki imajo nad en milijon prebivalcev.

Rekord nosi, kakor vedno, New-York s 7.747.000 prebivalcev; skupaj s predmestji pa šteje celo 10.906.000 prebivalcev. Na drugem mestu je že nekaj let Tokio, ki šteje 6.3 milijona prebivalcev, med tem pa je 3.3 milijona moških. Potem še le pride London s 4.230.000 prebivalcev. (Vendar šteje Veliki London z vsemi predmestji skupaj 8.401.000 in je tedaj po številu prebivalstva drugo največje mesto na svetu). Na četrtem mestu sedi Berlin s 4.187.000 prebivalcev, nato pride Moskva s 3.6 milijona in Chicago s 3.5 milijona. Zatem šele je Pariz z 2.891.000 prebivalcev. Sledijo: japonsko mesto Osaka 2.723.000, potem za nekaterimi še večjim Dunaj z 1.847.000, Hamburg z 1.182.000 prebivalcev.

Po razsežnosti površine pa nadkriljuje Rim daleč vse milijonska mesta sveta, kajti njegov pomečkan obseg 2058 kv. kilometrov z 1.165.000 ljudi. Prostorno veliki milijonski mesti sta tudi Rio de Janeiro: 1.730.000 ljudi na 1164 kv. kilometrov in filmsko mesto Los Angeles: 1.446.000 ljudi na 1124 kv. kilometrov.

Švicarske vozne cene za tujce znižane skozi celo leto. — Švicarska prometna podjetja in uprava poštno-avtobusnega prometa dajejo sedaj skozi celo leto inozemskim gostom, ki se zadržujejo v Švici najmanj 6 dni, popust na voznih cenah in sicer: 30% posameznim potnikom in 15% družbam in družinam. Popust velja za vožnjo od meje do odrejenega mesta v notranjosti in za vrnitev do meje, za šest in večdnevna krožna potovanja ter za tranzitna potovanja z najmanj 6-dnevnim bivanjem v Švici. Pravico na ta popust imajo samo oni potniki, ki dokažejo, da bivajo stalno v inozemstvu.

„Glas“ je zanimiv

Za praznike brez domačije

Kresnice, 15. aprila.

Naša prijazna vas Kresnice v Zasavju so znane še prav posebej zaradi orjaške Birsolve apnenice, ki se dviga ob železniški progi in vzbuja zanimanje potujočega občinstva. V apnenico dovažajo z žično železnico apnenec iz Zapodij, majhnega hribovskega naselja, ki je na visoki razgledni točki, na meji Zasavja od Moravske doline. Zapodje tvori kakih šest kmetijskih hiš. Gospodinjje so imele te dni dovolj opravila z različnimi pripravami za praznike. Pri Vajsovih se je sredi dela izmuznil iz kuhinje 4 in pol letni Tonček. Materji je na skrivaj pobasal škatljico vžigalic in je smuknil pod kozolec sosedu Stražarja Franceta po domače Lavrinca. Fantiček je prižgal žveplen ko in jo je vtaknil v slamnato, do tal segajočo streho. Plamen se je hitro razvnel in se je bliskovito razširil po vsej šupi; preskočil je tudi na ostala Stražarjeva poslopja. V trenutku je rdeči petelin vžgal tudi hišo, hlev in ostala gospodarska poslopja.

Gori, gori! ... Na pomoč!

Obupni klici groze so priklicali vse prebivalce iz Zapodij, ogromni žar pa je napolnil tudi vso zasavsko sotesko. Gasilske čete iz Kresnic, Ribč in Hotiča so vzbile takoj alarm. Pod vodstvom župnega funkcionarja g. Dolinarja, ki je uslužen kot pravni referent pri kmetijskem oddelku kr. banske uprave v Ljubljani, stanuje pa v Kresnicah, so se gasilske čete takoj napotile po strnem in slabem potu v hribovsko vasico in prinesle obupanin prebivalcem vsaj delno rešitev. Večino Stražarjeve domačije je že mičil ogenj, plamenj pa so zajemali tudi že sosednje domačije. Le združenemu naporu se je posrečilo, da so se oteli pred požarom najbolj ogroženo domačijo posestnika Janeza Pavliha. Že dvakrat je bila v plamenu pa so jo oteli požrtvovalni gasilci. Res zaslužijo vso pohvalo za svojo požrtvovalnost.

Stražar je siromak ...

Sele po končanem požaru so presodili, kako težko je zadela nesreča marljivega gospodarja. Kar si je pridobil s težavo tekom dolgih let, vse mu je uničil požar. Stražarju je pogorela hiša, svinjak, hlev, šupa in ostala gospodarska poslopja. Seveda tudi ves živež, svinjsko meso, krompir, pšenica, ajda, več voz, gospodarsko orodje kakor slamožeznica, preša za sadje, mlin za sadje, brane, plugi, vozovi, več sodov in kadi, ena od teh je držala 1000 litrov. Požar pa je uničil tudi pohištvo, živino, kokoši in celo brejo švicarsko kozo, ki jo je imela v njegovem hlevu sosedja Kokaljeva. Nesrečni gospodar je oškodovan za 100.000 Din, kolikor so cenili vso škodo. Zavarovan pa je le za 15.000 Din pri neki ljubljanski zavarovalnici. Zato je udarec še prav posebno občutljiv. Saj je hotel pred letom dni nesrečni gospodar povisati

zavarovalnino. Pa so zavarovalni prispevki previsoki in kmetje zmorejo komaj za najpotrebnejše.

Nesrečni Tonček, kaj delaš?!

Požar, ki je ogrožal obstoj cellega malega naselja je uničevalno vplival na vse prebivalce hribovskega naselja. O vzroku požara so se iznesle najrazličnejše domneve. Neko je videl že popoldne vžigalico pohajkoveca, najbrže brezposelnika, ki se je klatil po vasi in prosil milodarov. Osiromašeni kmetje seveda niso zmogli nikakega daru, zato je hudi mož grozil, da bodo že dobili za svoje trdo srečo plačilo. Nekateri so bili trdno uverjeni, da je požigalec prav tisti vinjeni pohajkač. Uvedena je bila oblastve-

na periskava in neka soseda je izjavila, kaj je začela in videla tik pred požarom, ko je nesrečna Vajsova gospodinja klicala svojega, še bolj nesrečnega in nepremišljenega maloletnega fantička, ki je zašel z vžigalicami pod Stražarjev kozolec. Preiskava je zabeležila to izpoved in je bil zaslišan tudi mali nesrečnik. Ta pripoveduje v krčevitem jok, da on ni zažgal, pač pa pripoveduje kakor v bolnem prividu najrazličnejše druge vzroke. Enkrat trdi, da je takrat le opazoval dva neznanca dečka, ki sta kurila pod Stražarjevim kozolcem dračje. Ko pa je pričelo goreti, sta neznanca zbežala proti Moravčam. Drugič pa spet trdi živčno razrahljani otroček, da je zažgal pri Stražarjevih neki bradati berač, ki ga je on dobro videl. Takoj potem, ko se je vnela streha v Stražarjevi šupi, se je bradati berač zgubil neznano kam. Tako izpovedbe polpeto leto starega fantiča. Z nesrečnima družinama Vajsovo in Stražarjevo pa sočustvujejo vsi.

Beg z operacijske mize

Čakovec, 15. aprila.

Ves Čakovec govori že nekaj dni o nenavadnem dogodku, ki se je zgodil v mestni bolnišnici.

Divja muzikanta

Vaška muzikanta iz Totovca Marko Vugrinec in Ibrahim Čavan sta prišla pred dnevi na sejm v Čakovec. Muzicirala sta in zaslužila nekaj denarja ter se nato vrnila v domačo vas, kjer sta pa kar nadaljevala s pijančevanjem. V neki gostilni sta se pa naposled še stopla. Ibrahim je z nožem hudo ranil Marka pod rebra. Marko se je branil, pograbil sekuro in z njo udaril Ibrahima po vratu. Oba sta se zgrudila v mlački krvi. Naložili so ju na voz in ju odpeljali nezvestna v Čakovec. Med potjo sta se osvestila in Marko je skočil z voza in pobegnil. Ibrahima so pa pripeljali v bolnišnico. Zdravniki so ugotovili, da ima smrtno nevarno rano na vratu in da ga je treba takoj operirati.

Z operacijske mize v vinotoč

Ibrahima so res takoj položili na operacijsko mizo. Tedaj pa je pišal k sebi. Ko je zagledal okoli sebe zdravnike in operacijske nože, se je zgrozil. Strah pred operacijo mu je dal toliko moči, da se je dvignil in se pognal skozi vrata operacijske sobe na hodnik in odtod na dvorišče. Posrečilo se mu je, da je pobegnil iz bolnišnice. Zatekel se je v neki vinotoč, kjer je zahteval pijačo. Obleden je bil samo v spodnje hlače. Ogrnjen pa je bil z bolniškim plaščem.

K mazački

Pod večer se je Ibrahim sam napotil s smrtno rano na vratu domov v Totovec, kjer je prosil pomoči pri vaški mazački, kajti pričel je, da ga bo ozdravila brez operacije. Brez dvoma je Ibrahim človek z nenavadno telesno konstitucijo. Navaden člo-

vek, bi si bega z operacijske mize ne mogel privoščiti brez nevarnosti za življenje.

Izdaja živinskih potnih listov in mesogledni posli. Predsednik mestne občine je s svojo odločbo I/3 No. 2334/36, z dne 10. aprila 1936 odredil, da bodo počenši s 15. aprilom 1936 izdajali živinske potne liste sledeči: veterinarski referat mestnega poglavarstva v Ljubljani na mestni klavnici za ves teritorij Ljubljane pred inkorporacijo in za priključene

MALI OGLASI

HRANILNE KNJIZICE

prodane ali kupite najbolje potem
moje oblasti vno dovoljeno pisarne. —
Denar tako j. Priložite znamke.

RUDOLF ZORE, Ljubljana

Gledališka ulica 12. Telefon 38-10.

Gospodarska

podjetja

kot: trgovine, industrije, hotele, restavracije, kavarne, bufete, trafike, prodajalne, mlekarne in vsa druga obrtna podjetja prodajamo in posredujemo nakup hitro, vestno in uspešno. Informacije pošiljamo proti predplačilu Din 5.— v poštinih z namakah: Poslovilca Pavle-ković — Zagreb — Illica 144.

Zelo ugodno

kupujemo zlato in srebro pri Ig. Jan. — grajski urar — Maribor.

PREMOG

»Stanovsko«
(4900 kal.)
100 kg. Din 36.—
postavljeno na dom
LOJZE RESMAN
trg. kuriva
Borštnikov trg 2.
Tel. 33-53

Birmanske ure

od Din 40 naprej
nudi Grajski urar
Ig. Jan, Maribor.

Amaterji!

»azvija« kopira -
povečava - stro-
kovno in skrbno
Foto Japelj, Mari-
bor, Gosposka 28,
zunanja naročila
poštno obratno.

dele občine Dobrunje (Stepanja vas), Pavlič Ferdinand, Tržaška cesta 29 za Vič, Novak Franc, Zaloška cesta 68 za Moste, Hvastja Kancijan v Zgor-nji Siski za Zgornjo Sisko in Kosoze in Oven Anton, Dravljje 76 za Dravljje, Zapuže in priključene dele občine Je-žica. Mesogledne posle pa bodo v na-novo inkorporiranem ozemlju opravljali: Škerlj Ivan, Vič 66 na Viču, Novak Franc, Hvastja Kancijan in Oven Anton na zgoraj navedenem te-ritoriju ter Čerin Alojzij v Stepanji

— **Odškodninska akcija** za grebskih trgovcev. Kakor poročajo beograjska »Politika«, so zagrebški trgovci, ki so ob priliki zadnjih demonstracij v Zagrebu utrpeli kako škodo, začeli akcijo za povračilo povzročene škode. V ta namen se mislijo obrniti na državo, banovino in občino, ker škode iz svojih sredstev ne morejo popraviti.

Če ena siamskih dvojčic le malo pokoketira, že takoj druga potegne ogleдалce iz žepa, da vidi vse, kar se godi za njenim hrbtom. Take so ženske, ki si ne morejo nikdar odkrito pogledati iz oči v oči.

38-55

e številka, katero
pokličite pri naro-
čevanju svojih

oglasov

v »Glasu
naroda«

SPOLNA TROMOST

in
nesigurnost

starh in mladih

ZDRAVI SE NEŠKODLJIVO.

Z V PARIZU

Z NAJVIŠJIM

ODLIKOVANJEM

NAGRAJENIMI

PILULAMI ZA MOŠKE

Vi-Ha-Sé

30 kom. Din 84.—

100 kom. Din 217.—

DOBIJO SE V APOTEKAH.

Spovzetjem

diokretino

pošilja:

APOTEKA

JELAČIČU BANU-

JELAČIČEV TRG 12G

ZAGREB

S prvim majem oddamo

eno štirisobno komfortno stanovanje in eno dvo-
sobno samsko stanovanje s kopalnico. Poizve se
v upravi palače »GRAFIKE«, IV. nadstr.